

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Somogyi János ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr.Jobbágy Ügyvédi Iroda (4023 Debrecen, Kossuth u. 7.) ügyintéző: dr.Jobbágy Krisztina ügyvéd által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes elleni mezőgazdasági támogatás tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 24.K.30.404/2008/9. számú 2008. október 30. napján kelt jogerős ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 24.K.30.404/2008/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes 2004. évre összesen 14,7 ha után egységes területalapú támogatás, 22,24 ha területnagyság után kiegészítő nemzeti támogatás iránti igényt terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál. A támogatás iránti kérelem benyújtását követően a felperes és házastársa a TJ.29A-3-00. azonosító számú fizikai blokkban található 10. és 11. sorszámu parcelláit eladta.

A támogatási kérelem ellenőrzése és az adategyeztetési eljárás során az elsőfokú hatóság azt állapította meg, hogy a bejelentett terület és a meghatározott terület közötti különbség meghaladja a megállapított terület 50 %-át, határozatával a kérelmet elutasította azzal, hogy az egységes területalapú támogatásra és szántóföldi kiegészítő nemzeti támogatásra a felperes nem jogosult.

Határozatát a 2199/2003.EK rendelet (a továbbiakban: EKr.1.) 5. cikk /1/ bekezdésére és a 2419/2001. EK rendelet (a továbbiakban: EKr.2.) 32. és 44. cikkére alapozta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2005. november 18. napján meghozott BL/7126-2005/154109. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Felhívta a figyelmet arra, hogy a hasznosító személyében bekövetkezett változást a 86/2004.(V.15.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 19. § /1/ és /2/ bekezdése szerint nem jelentették be.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, előadva, hogy a támogatási igényét a R. 6. §-a alapján 2004. június 30. napjáig beadta. A bevallás után 2004. július 8. napján kelt adásvételi szerződéssel eladta a perbeli földterületet, melynek ingatlan-nyilvántartási átvezetésére csak később került sor. A beadáskor a kérelme pontos volt, túligénylés nem történt. Az eladástól számított 10 napon belül bejelentési kötelezettségének azért nem tett eleget, mert a vevő csak 2005. évben vette hasznosításba a területet, 2004-ben azt még a felperes használta.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára kötelezte.

Az EKr.1. 5. cikke és az EKr.2. 44. cikke, valamint a R. 3. §-a és 7. § /1/ bekezdésének összevetésével megállapította, hogy az alperes tévesen rótt a felperes terhére a bejelentési kötelezettségének elmulasztását, ugyanis e kötelezettsége még be sem állt. A támogatási igény benyújtásának határideje az R. 7. § /1/ bekezdéséből fakadóan 2004. június 30. napja volt, ekkor még a perbeli földterületnek a tulajdonosa és a használója volt. A felperesnek a túligénylésről tudnia sem kellett, hiszen az adásvételi szerződés megkötésekor a támogatás beadási határideje lejárt.

A földterület használatára jogosult személyben történő változás 2005. május 25. napján került az ingatlan-nyilvántartáson átvezetésre, így a felperest abban sem terheli mulasztás, hogy kérelmét később nem pontosította.

Az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének sem tett eleget, holott a támogatás jogcíme valódiságának ellenőrzése jogszabályban foglalt kötelezettsége. Ez nem helyettesíthető azzal a jogsértő gyakorlattal, miszerint a közigazgatási szerv felszólítja az adott blokkban lévő igénylőket, hogy szüntessék meg a túligénylést, és ezt követően a tényállás tisztázottságára hivatkozva mellőzi e kötelezettségének teljesítését.

Az ingatlanhoz kapcsolódó tulajdonjogot és egyéb jogokat kizárólag az ingatlan-nyilvántartás tartalmaz, erre a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer (továbbiakban: MePAR) nem alkalmas.

A megismételt eljárásban a felperes támogatási igényét annak alapján kell elbírálni, hogy az EKr.2. 44. cikke /1/ és /2/ bekezdésében meghatározott mentesülési körülmények a felperes vonatkozásában megállapíthatóak. Amennyiben a túligénylés ezt követően is fennáll, az alperesnek a tényállás-tisztázására és a támogatási kérelem megalapozottságának vizsgálatára irányuló kötelezettsége körében vizsgálnia kell a perbeli földterületre vonatkozó másik támogatási kérelemben bejelentett adatok valódiságát, és a jogszabályoknak, valamint a pályázati feltételeknek való megfelelését, különös tekintettel a kérelem benyújtásának időpontjára, illetőleg a kérelmező jogosultságára.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság figyelmen kívül hagyta azon alperesi hivatkozást, miszerint mezőgazdasági és vidékfejlesztési eljárásokban nem az ingatlan-nyilvántartás, hanem a MePAR adatai az irányadóak. Az ítélet jogszabálysértő, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 2. § /3/ bekezdésébe és a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszerről szóló 115/2003.(XI.13.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.2.) 2. § /1/-/2/ bekezdésébe ütközik. A felperes támogatási kérelmét azért kellett elutasítani, mert az adategyeztetési eljárás során a területeit lenullázta és ezt már csak jogkövetkezmény terhe mellett tehette meg. Hangsúlyozta azt is, hogy az R.2. 2. § /1/ és /2/ bekezdése alapján a támogatási eljárásokban a MePAR adattartalmát kell használni. A bíróság kizárólag azt vizsgálhatta volna, hogy a felperes az általa megjelölt terület után jogosult-e támogatásra, vagy sem, és nem azt, hogy az adott időszakban az ingatlan-nyilvántartás szerint valójában ki volt a tulajdonos, földhasználó.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 275. § /2/ bekezdéséből fakadóan a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Inytv. 2. § /3/ bekezdés és a R. 2. § /1/ és /2/ bekezdésének összevetéséből kétségek nélkül következik, hogy a 2003. évi LXXIII. törvény (a továbbiakban: Tv.) hatálya alá tartozó földterülethez kapcsolódó támogatási eljárások

során a MePAR adattartalmát kell használni. A jogerős ítéletet azonban nem ezen jogszabályi rendelkezésekbe, hanem az EK.r. 44. cikk /1/ és /2/ bekezdésébe ütközően és a tényállás tisztázatlanságára alapozottan tartotta jogszabálysértőnek az alperesi határozatot.

A felülvizsgálati ügyben alkalmazandó 1957. évi VI. törvény (a továbbiakban: Áe.) 26. § /1/ bekezdése és a Tv. 12. § /1/ bekezdése a határozathozatalhoz szükséges tényállás-tisztázását a közigazgatási szerv kötelezettségévé teszi.

A R.1. 13. §-a szerint az adminisztratív, illetőleg fizikai ellenőrzések alapján a jogosultsági feltételekhez kapcsolódó levonásokat, illetve kizárásokat az EK.r.1. 5. cikke, valamint az EK.r.2. 44. cikke alapulvételével kell elbírálni. A Legfelsőbb Bíróságnak - egyezően a megyei bírósággal - abban kellett állást foglalnia, hogy a felperest érintően az EK.r.2. 44. cikk /1/ és /2/ bekezdése szerinti mentesülési körülmények fennállnak-e. Ezen rendelkezéseket az alperes tévesen értelmezte, mert - amint a megyei bíróság is helyesen állapította meg ítélete indokolásában - az EK.r.2. 44. cikk /1/ és /2/ bekezdése a megfelelően bizonyított körülmények alapján, a vétkesség-vétlenség vizsgálatát a levonásokat és kizárásokat alkalmazó hatóság kötelezettségévé teszi. Helytállóan mutatott rá a megyei bíróság arra, hogy a felperes az alperes felszólítására nullázta le az adott földterületeket, amely ugyan a túligénylés megszűnéséhez vezetett, azonban a kérelmét valótlan adattartalmúvá tette. Megjegyzendő az is, hogy a MePAR a földterület tulajdonjogával kapcsolatosan adatot nem tartalmaz.

A felperes a támogatási igények előterjesztésekor tényszerűen pontos információt nyújtott be, illetve úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, ezért az EK.r.2. 44. cikk /1/ és /2/ bekezdése értelmében az előírt levonások és kizárások vele szemben nem alkalmazhatóak, illetőleg a tényállás tisztázása az eljáró közigazgatási szerv kötelezettsége.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában a megismételt eljárásra adott iránymutatást azzal egészíti ki, hogy az alperesnek az új eljárást, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alapján kell lefolytatnia, figyelemmel az e törvény 171. § /1/ bekezdésében foglaltakra. Itt jegyzi meg a Legfelsőbb Bíróság azt is, hogy a Fővárosi Bíróság ítélete rendelkező részében a Pp. 339. § /1/ bekezdésében foglaltaktól eltérően az „utasítás” és nem a „kötelezés” kifejezést használta, ez azonban az ügy érdekét nem érintette.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperes teljes személyes illetékmentessége folytán, figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra, az állam viseli.

Budapest, 2009. november 30.

**Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó
bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok